

CREACIÓ

A Sabadell encara s'hi fan coses: Si no són Euros són punyetes

Maite Soler

(capítol 10)

-A veure, Laia, vine cap aquí.

-Sí, àvia. Torna-m'ho a explicar.

-Uf!

-Si miro cap aquí, la tarja posa 2 pessetes, i si la moc cap allà, són 0,01 Euros.

-Sí, àvia, sí... Clara! Dóna'm un cop de ma amb l'àvia, que jo ja no sé com explicar-li!

-Que no vau fer un curs de l'Euro a classe de Mates? – li pregunta la Clara.

-Sí, però a mi no em cal aprendre res de la pesseta. Jo penso el que val en Euros i prou! És absolutament ridícul pensar en el passat, en coses que mai més no han de tornar, com la pesseta!

-Clara, maca, vine tu a explicar-m'ho, que tens més paciència que ta cosina. *Pocassolta*... És important la paciència, Laia! Tenir calma i escoltar. Saber comprendre la gent. Ves per on, les meves netes no em volen ajudar! Si veiéssiu les netes de la Lola... sobretot el net. Com li dóna un cop de ma amb tot! Si cal, li passa receptes de cuina a l'ordinador!

-Sí, però cobra. Oi, Clara?

-Cinc mil pessetes la setmana. És la paga.

-Ep, noietes, 30 Euros amb 5 cèntims!

-Àvia! Com ho has calculat?

-I tant de pressa?

-Si us dono 31 Euros a cadascuna, que són 5.158 Pessetes, què seran 62 Euros, o sigui 10.316 Pessetes? Quina barbaritat, quina barbaritat!

-Són molts diners, àvia?

-I ara! Només em quedo bocaba-

dada del que n'arribo a saber, de calcular amb els Euros. Trobo que està molt bé, això de l'Euro!

-No hi ha qui t'entengui, àvia. Fa menys de cinc minuts, rondinaves com una vella, i ara estàs més feliç que un *gingol*. Quina mena de dona!

-No és que hagi canviat d'opinió. És que m'he adonat de la importància que té aquest canvi. Mira, per posar-te un exemple, ara me'n puc anar a veure la Sofia, aquella que viu a prop de Lio, a França, aquella meva amiga, sense haver de comprar francs. Puc anar per tot el món. Vull dir amb tren per tot Europa sense canviar la moneda, perquè ja sabeu que al vostre avi sempre li ha fet por, això d'agafar un avió.

-Sí, sí... !

-Què vols dir amb això, Clara?

-Avui fa un any que, la mare i la tieta us varen regalar pel vostre aniversari de casament, un llarg cap de setmana a Tenerife, vas ser tu qui gairebé plorava per no voler anar amb avió.

-Bé, potser jo també li tinc respecte... Però el vostre avi és de por, guaita'l com va!

-Avi!

-Hola, precioses! Com esteu?... Oh, oh! Mireu, mireu! És que no m'ho puc creure!

-El què, Ciscu? No m'espantis... no m'espantis ara! Què et passa, xato?

-Fan pisos al Cervantes! Mare meval!

-Oh... oi tant, Déu meu! Ja ho pots ben dir, xato, un munt de pisos! Déu del cel! Encara me'n recordo, com hi

anàvem amb la mare. Les meves cosines, la Mercedes, la Lola i la Inès. Totes a buscar nòvio. I totes en vam trobar! I les nostres músiques! El José Guardiola, el Jorge Sepúlveda, l'Antonio Machin, el Pepe Blanco i la Carmen Morey... aquests dos havien vingut una vegada! El Lucho Gatica! I el "Begin the beguine", te'n recordes, Ciscu?

-Sí, el Cole Porter!

-Anàvem a veure una pel·lícula gai-rebé sempre de romans, o bé d'*indios*. I a mitja part sortíem a una eixida gran, una pista de ball. I als costats ens hi asseiem, als palcos, i preniem una gasosa, o una Coca-Cola.

-Ja n'hi havia, de Coca-Cola, àvia?

-Sempre n'hi ha hagut. És la millor beguda refrescant que he conegut mai. Quan un té mal d'estómac és com un bicarbonat. Bé, però m'agrada més parlar-vos del Cine Cervantes que no pas de la Coca-Cola. Tot això no ho sabíeu, eh, que hi haguessin balls de jovent tan macos?

-Àvia, si ens ho has explicat una pila de vegades! L'Euterpe, l'Imperial...

-Ja ho hi són com els Campos! Ni El Río de Oro...

-Para, Laia, que se'ns posa a plorar. Aquesta ploranera... que no saps com s'emociona?

-Fins i tot també el Cine Montecarlo, el Cine Sabadell, i el Cine Rambla. Tots plegats R.I.P.!

-Sí, que fort! Quants n'ha dit, eh? És que ara no hi ha cines a Sabadell?

-Nena, Laia, els Cinearts i els de l'Eix Macià!

-Ah, sí...

■ Il·lustració: Madaula

-Mireu, pisos del Cervantes és una *ganga*, tu! Ja n'he encarregat cinc, un per cada net.

-Ximple! Però amb què comptes, com ho pagaràs?

-Però que no has vist el que valen? Maria Salut, que no ho has vist, com en són, d'econòmics? Quatre habitacions, una suite, dos *cuartos* de bany, acabats de primera qualitat!

-Euros, Ciscu, Euros! No pessetes!

-El que no són pessetes són punyetes!

-Ara ja tot són Euros, Ciscu, tot són Euros.

